SVOBODA — СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 218. JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, NOVEMBER 17, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 17-го ЛИСТОПАДА 1989 Ч. 218. РІК XCVI.

МІЛІЦІЯ І КҐБ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ ЧЕРНІГІВСЬКИХ АКТИВІСТІВ ПЕРЕБУДОВИ

Київ (Л. Лохвицька). — На одного з керівників Товариства Украніської Мови в Чернігові Валерія Сарану 1-го листопада було зроблено напад у поїзді, коли він їхав до Вільнюсу на конференцію литовського Товариства Української Мови. Три невідомих у цивільному вдерлися до купе й безцеремонно обшукали речі Сарани. Коли ж пасажири почали обурюватися з приводу такого беззаконня, вони вийшли з вагону.

Молоді люди в цивільному „працювали" і 7-го листопада, коли совєти святкували 72-гі роковини революції. До офіційної демонстрації у Чернігові приєдналися члени Чернігівської філії УГС з гаслами. Невідомі в цивільному перешкодили їм, відібрали гасла і порвали їх, а одного з членів УГС намагалися обшукати.

Тим часом двом іншим членам УГС таки вдалося пройти повз трибуну з такими транспарантами: „Демократія й однопартійна система не можуть співіснувати", „Вимагаємо ліквідації статті 6 конституції". Та коли вони виходили з площі на них накинулися невідомі в цивільному, порвали транспаранти; затримали Олександра Котенка та Михайла Коваленка. На запит затриманих „молодчики" в цивільному відповіли, що вони належать до „робітничої дружини сприяння міліції".

Остерігають перед заходами РПЦеркви

Джерзі Сиїті, Н.Дж. — Від Пресової Служби Української Гельсінкської Спілки, за редакцією Вячеслава Чорновола, на Захід прийшло повідомлення, яке друкуємо внизу:

В зв'язку із спробами партбюрократії перешкодити справі легалізації Української Греко-Католицької Церкви при допомозі масового переведення церков Галичини в фіктивну, а не справжню православну автокефалію, нещодавно створена Церковна Рада Української Автокефальної Православної Церкви в Україні, яку очолює священик Володимир Ярема, сьогодні, 31-го жовтня 1989 р., постановила приймати в лоно УАПЦ тільки тих священиків, що переходять до УАПЦ при підтримці віруючих своїх парафій і повністю поділяють такі вимоги:

1. Соборність церкви, що передбачає призначення таких священиків і єпископів та вирішення основних церковних справ громадським порядком на соборах представників священослужителів та віруючих;

2. Повна незалежність церкви від державних органів;

3. Засудження акту передачі Київської митрополії під зверхність патріярха Московського в 1686 році;

4. Засудження тотального нищення УАПЦ в 30-ті роки XX ст., вимога повної регабілітації репресованої ієрархії УАПЦ на чолі з митрополитом Василієм (Липківським);

5. Беззастережне визнання своїм зверхником митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Мстислава.

Тільки підписавшися під цими вимогами, православний священик матиме право вважати себе приналежним до УАПЦ.

У виробленні цих умов прийому до УАПЦ брав участь архиєпископ Іоан, затверджений кілька днів тому в цьому сані митрополитом УАПЦ Мстиславом.

Вважаємо це рішення Церковної Ради надзвичайно важливим, оскільки стало відомо про наміри партійної верхівки і деяких священослужителів РПЦ створити покірну владі буцімто автономну українську православну церкву, облудно назвавши її автокефальною, і навіть передати їй Святоюрський собор у Львові. Такий намір можна розцінювати як диверсійний акт проти Української Греко-Католицької Церкви якраз перед поїздкою М. Горбачова до Риму.

Архиєпископ УАПЦ Іоан заявив, що підтримує вимогу легалізації УКЦ і вважає собор святого Юра греко-католицькою святинею, яка повинна повернутися до її справжніх господарів.

В. ЯВОРІВСЬКИЙ ПЕРЕДАВ У КИЄВІ ЛІКИ ІЗ ЗСА

Джерзі Сиїті, Н.Дж. — В щоденнику „Молодь України" з 2-го листопада ц.р. появився репортаж А. Зубкова п.н. „І сорок ящиків доброти перетнули океан і знайшли своїх адресатів у дитячих медичних закладах", в якому автор описує радісну подію привозу до Києва одноразових шприц, дитячих вітамін, приладів для переливання крови і для обстеження дітей, заражених радіяцією, препарати для допомоги нищення радіяції в організмі.

Все привіз, як пише А.Зубков, народний депутат України письменник Володимир Яворівський із ЗСА і журналісти Києва мали нагоду допомагати йому у складуванні десятків скриньок в пологовій лікарні Києва. Журналіст описує радість головної лікарки Г.В. Фролової цим подарунком так важливих медичних засобів, що їх брак так боляче відчувається у лікарнях України. При тому В. Яворівський поінформував присутніх, що це лише перша частина усіх тих ліків, одноразових шприців та засобів для прослідкування радіяції, що він дістав їх в ЗСА завдяки щедрости та великодушности в першу чергу українців із ЗСА, але також американців та жидів.

В. Яворівський підкреслює зі зворушенням дружність, щедрість та доброзичливість усіх тих, що з ними; він мав нагоду зустрічатися в часі свого 20-денного перебування на терені ЗСА, яке здійснилося завдяки запрошенню сенатора Билла Бредлі та конгресмена Джеймса Флоріо.

„Повинен сказати", — дослівно інформує журналістів Києва В. Яворівський — „що українці, які живуть в Америці, дуже відрізняються від тих закоренілих 'бандер' із ножами в кишенях, про яких нам упродовж довгих років втовкмачувала офіційна пропаганда".

А далі він каже: „Загалом і колишні наші земляки і 'корінні' американці — дуже доброзичливі, щирі, щедрі душею люди. Вони здатні близько сприймати чуже горе... Американці добре розуміють нас. Хотілося б, щоб і ми так само розуміли їх".

В. Яворівський вияснив також киянам, як подає „Молодь України", що ціле це медичне обладнання й ліки на суму 110,000 дол. зібрали й закупили впродовж кількох днів його нові друзі в ЗСА. Тут він підкреслює, що зокрема за це добре діло він вдячний головному хірургові шпиталю в Ню Джерзі Зенонові Матківському та його дружині Наді, які зуміли все це на таку „широку ногу" зорганізувати. При тому він розповів як швайцарська летунська лінія, якою він летів з Ню Йорку, почувши що 40 пакунків, які він мав до перевозу призначені для дітей — жертв Чорнобиля, зрезиґнувала зі солоної заплати за багаж і перевезла усе даром до Москви. Зате, він ствердив, що аерофлотівці у Москві зажадали від нього такої суми за перевезення цілого ладунку до Києва, що В. Яворівському не залишилося нічого іншого як перевезти усі ящики автовим транспортом та ще й зайти з цього приводу у довги.

(Закінчення на стор. 4)

В. Яворівський під час пресконференції в лікарні в Києві.

Л. ВАЛЕНСА НАГЛИТЬ КОНҐРЕС В СПРАВІ ДОПОМОГИ

Вашінгтон. — Лєх Валенса, основник польської профспілки „Солідарність" в середу, 15-го листопада ц.р., виступив тут, перед Конґресом ЗСА, і звернувся з проханням до ЗСА заініціювати другий плян Маршалла.

Л. Валенса заявив, що коли Америка не візьме на себе такого зобов'язання у допомозі Польщі, то ситуація в Польщі стане небезпечною. Цей колишній електричний механік корабельно-будівельної пристані в Гданську розпочав свою промову подякою Америці за підтримку „Солідарности" в часи її нелеґального існування, а також за політичну та економічну допомогу в часі цих історичних змін в Польщі. Продовжуючи свою промову, яку конґресмени переривали оплесками, Валенса без жодних чемностевих обережностей заявив, що „тепер прийшла пора на діло після всіх гарних слів".

Л. Валенсу ентузіястично вітали присутні в залі конґресмени і сенатори, а також інші визначні індивідуальності, серед них Юрій Дубінін амбасадор СССР до ЗСА. Слід зазначити, що Лєх Валенса удостоївся неабиякої почести, виступаючи перед спільною сесією Конґресу, бо перед ним з неурядових осіб ще такої чести зазнали: у 1824 році французький вельможа, який допомагав фінансувати Американську революцію маркіз де Ляфаєт, другим був Вінстон Черчілл тоді, як вже не був прем'єром Англії.

Опісля на полуденку з сенаторами Л. Валенса ще раз представив їм не надто веселу ситуацію в Польщі та знову підкреслив важливість негайної економічної допомоги його батьківщині, бо в іншому випадку теперішній некомуністичний уряд Польщі потерпить велику поразку, а з тим і увесь демократичний процес.

Пропав Л. Биков

Львів (ПС УГС). — Як уже повідомлялося, син трагічно загиблиго при невідомих обставинах українського кінорежисера Леоніда Бикова — Лесь Биков став жертвою совєтської каральної психіятрії. Через безпідставний дискримінаційний запис у військовому квитку, що він нібито є психічно хворим, Лесь Биков ніде не міг влаштуватися на працю і мав великі труднощі, щоб якось утримувати своїх трьох дітей.

Після довгих митарств і протестів Лесь Биков зважився на демонстративний перехід кордону. Він широко рекламував цей свій намір і був затриманий на підступах до фінського кордону в районі Виборгу. Після короткого розслідування в Ленінграді Л. Бикова відправили до Києва.

Другу спробу переходу кордону Лесь здійснив 21-го жовтня ц.р. приблизно о 12-ій годині ночі. Включивши аварійне гальмування поїзду Солотвина-Львів біля селища Білок Виноградівського району Закарпатської области, він кинувся до совєтсько-мадярського кордону, підбіг до річки Тиси. Якихось сигналів чи пострілів пасажири не чули. Що сталося з Биковим далі невідомо. Цілком можливо, що він перебуває під арештом, або в психіятричній лікарні, бо інакше він би уже зголосився.

Член Закарпатської філії УГС Януш Довгей звернувся до прикордонної застави із запитом, але на заставі відмовилися дати будь-які свідчення про долю Леся Бикова, який в такий спосіб хотів привернути увагу світової громадськости до свого безвихідного становища.

Закликають передплачувати „Літературну Україну"

Київ. — Газета „Літературна Україна" ч. 42 з 19-го жовтня звертається до зарубіжних передплатників „ЛУ" з такими словами:

„Нашу газету давно передплачують у різних країнах світу — там, де є більші чи менші українські громади. Значно зросло число закордонних читачів „ЛУ" з настанням доби гласності й перебудови, коли тижневик одержав можливість виповідати раніш тамовані болі рідного народу, його культури, клаптик за клаптиком відвойовувати правдиву історію України.

Популярність „Літературної України" невпинно зростає. Сподіваємося, що так само, як і по республіці, з наступного року побільшає наших передплатників і за межами Радянського Союзу. До речі, в новому році плануємо знайомити наше читацтво з життям українців у близьких до нас і далеких країнах (а також і в інших союзних республіках). Готуємо публікації в „ЛУ" зарубіжних українських письменників. Маємо намір розповідати про талановитих і знаних музик та митців, науковців та бізнесменів, спортсменів та фармерів, що репрезентують на Земній кулі українську націю.

Такі наші плани, гадаємо, побудовані не на піску — з огляду хоча б на всі ті перетворення, що їх бачимо в стосунках між Сходом і Заходом, на „народну дипломатію", на те, як пожвавішали й почастішали відвідини українськими радянськими письменниками та іншими нашими земляками своїх колег на різних паралелях і меридіанах. Щодалі частіше бачимо й на Україні шановних співвітчизників-подорожан.

З великою цікавістю читаємо також листи, що надходять з-за меж СРСР. Будемо й надалі вдячні нашим кореспондентам, які відгукуються на події в житті України та в цілому Радянського Союзу, на наші публікації, розповідають про своє життя, зацікавлення, зв'язки з предківською землею.

...Віримо, що загальною доброю волею до кінця буде знищено оту залізну завісу між нашими світами, що брат подасть руку братові, а в українській хаті чутиметься веселий гомін її таких різних, а все таки рідних дітей!"

Передплата газети „Літературна Україна" на цілий рік коштує 47 ам. дол. Для цього треба звертатися на телефони: (212) 673-0776 або (301) 881-5973.

На зустрічі молодих професіоналістів буде група „Не журись"

Вашінгтон. — Як повідомляє Бюро УНС в днях 24-го і 25-го листопада ц.р., відбудеться на Союзівці чергова зустріч молодих українських професіоналістів п. н. „Кабарет", в якій візьме участь також ансамбль „Не журись" зі Львова.

Зустріч розпічнеться увечорі в п'ятницю, 24-го листопада, програмою ансамблю „Не журись", який вже вміжчасі дав ряд виступів в Канаді і ЗСА та здобув собі серед української публіки широку славу. Після виступу буде товариська зустріч, в якій українські професіоналісти матимуть нагоду запізнатися із членами ансамблю „Не журись".

В суботу, увечорі, 25-го листопада відбудеться кабаретний вечір, в якому учасники зустрічі будуть мати нагоду вислухати відомого співака легкого жанру Алекса та вперше на Союзівці коміка Тела Волошина з Канади. Алексові буде акомпаньювати добре знаний гостям Союзівки та цілій українській громаді піяніст і колишній член ансамблю „Іскра" Олесь Кузишин. Він буде відтак приґравати до танців зібраним гостям.

Зацікавлених зустріччю проситься зголошуватися безпосередньо на Союзівку на число телефону: (914) 626-5641.

Посилюються зв'язки культурного обміну поміж Арґентиною і українцями в ЗСА

Джерзі Сиїті, Н. Дж. (Л. Коленська). — Уже вдруге з до редакції „Свободи" завітав, цим разом у вівторок, 14-го листопада ц.р. (вперше 13-го жовтня), мистець-іконописець проф. Дон Хуан Карльос Ґонзалєс Ґалєанно — репрезентант президента республіки для культурного обміну, який прийшов в товаристві Миколи Голодика — перекладача з еспанської мови на українську та відомого українського скульптора та співака, а щобільше великого ентузіяста культурної виміни між Арґентиною і українцями в ЗСА.

Картина Карльоса Ґалєанно — „Христос Пантократор"

Завдяки контактові проф. Ґалєанно із Студією багатогранного мистецва, що її провадить посередник зв'язків культурної виміни М. Голодик — у суботу, 14-го жовтня, в Українському Інституті Америки, о год. 5-ій по полудні відбувся „Вечір культурного обміну", що його спонзорував арґентинський консулят в Ню Йорку та арґентинський амбасадор до Організації Об'єднаних Націй. У програмі цього вечора виконавцями були арґентинські та українські музики та артисти. І так у арґентинській частині вечора виступали Фредеріко Васкез і Хорхель Морель—ґітаристи та композитори, а Сельва Лєзбеґеріс читав поеми арґентинських поетів. В українській частині програми співав М. Голодик до акомпаньяменту Татьяни Поташко та вокальний ансамбль хору „Думка" під диригентурою Михайла Лева. Програму вечора відкрив д-р Люї Уллуа, який представив іконописця Ґалєанно і скульптора М. Голодика, які показали публіці зразки своєї творчости.

Будучи в редакції, Карльос Ґалєанном висловив велику подяку українським організаціям, подружжю Голодиків та Миколі Черешньовському, голові ОМУА та Святославові Гординському за підтримку їхньої ідеї і тепло, як рівно ж усім тим людям, що брали і беруть участь, підтримуючи виміну культурних зв'яз

(Закінчення на стор. 3)

ДЕНЬ ПОДЯКИ НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка. — Традиційний святочний обід у День Подяки в четвер, 23-го листопада ц.р., відбудеться на Союзівці. Початок о 1-ій год. по полудні. Обіди із цілим індиком для родини, великим вибором салат та віденських солодощів, слід замовляти на число телефону: (914) 626-5641.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ 12-ТИ РІЗНИХ ВИПАДКІВ, що сталися починаючи від 29-го жовтня, американська військово-морська фльота проголосила у вівторок, 14-го листопада, 48 годин спеціяльної перевірки знання правил безпеки кожного моряка та пілота. Військово-морська фльота вперше приймає такі заходи. Сенатор Джан Ґленн, демократ з Огайо, який є головою Комісії збройних сил в справах персоналу, висловив підтримку цього рішення: „Щоденно у водах цілого світу знаходиться приблизно 235 кораблів американської військово-морської фльоти із 110,000 моряками та тисячами морських піхотинців на покладі. Ми повинні зробити все можливе, щоб дати їм повну безпеку".

У ВІВТОРОК, 14-ГО ЛИСТОПАДА, голова незалежної профспілки „Солідарність", лавреат Нобелівської премії, Лєх Валенса, висловив щиру подяку американській Федерації праці за підтримку та велику допомогу профспілковому рухові в Польщі. Виступаючи на з'їзді американської Федерації праці та Конгресі профспілок, Л. Валенса сказав: „Ви допомогли нам вижити у найтяжчі дні зневіри та пошуків нових шляхів". Він підкреслив, що „Польща відкрила двері для економічного співробітництва, розсяг якого досягатиме кількох більйонів долярів. Польщі необхідні американські капіталовкладення". В понеділок, 13-го листопада, президент Джордж Буш вручив Л. Валенсові президентську медаль Свободи та обіцяв збільшити фінансову допомогу Польщі.

ТРИТОННИЙ САТЕЛІТ Солар Макс, який вивчав вплив радіяції Сонця на атмосферу Землі збився з орбіти та поволі, але безповоротно, із швидкістю півмилі на день, летить на землю. Вчені передбачають, що він впаде в океан поблизу екватора 29-го листопада. В 1984 році сателіт Солар Макс був ремонтований, але цього разу, як вважають вчені НАСА, його не варто рятувати. „Після двох років дискусій над Солар Максом, який є суперкосмічним кораблем, прийшлось сказати йому „ні", — сказав речник НАСА Чарлз Редмонд у Вашінгтоні. Це рішення було викликане необхідністю ремонтувати інший 11-тонний сателіт ЛДЕФ, який також почав різко сходити із своєї орбіти.

У СВІТІ

ПЕРЕБУВАЮЧИ НА ВІДВІДИНАХ в Канаді, Лєх Валенса гостро скритикував канадські допоміжні зусилля для Польщі, як замалі та запізнілі. Він заявив в останній день своїх триденних відвідин, що „те, що Канада пропонує тепер можна порівняти до подарунку нової гарної краватки померлому". Минулого місяця Канада оголосила 36 міл. дол. нової допомоги Польщі та Мадярщині, а крім того встановлення окремого фонду для допомоги в розбудові економіки країн. Прем'єр-міністер Браєн Малруні відбув півгодинну зустріч з Л. Валенсою після чого приобіцяв дальші можливости допомоги, включно з переміною розкладу платностей Польщі за канадські позички.

УРЯД ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ подав до загального відома обриси пляну можливої економічної допомоги Східній Німеччині, одначе в ньому знову підкреслюється, що це увійде в життя тільки тоді, якщо Східня Німеччина переведе „цілковиту зміну" своєї централізованої економіки та заздалегідь викаже пляни цієї зміни. Міністер економіки Гельмут Кавсманн заявив, що коли Східня Німеччина погодиться на ці передумови, то Бонн буде мати до диспозиції західньонімецьких підприємців, які схочуть інвестувати у Східній Німеччині, мало відсоткові позички. Ці гроші в сумі 2,5 біл. дол. будуть до диспозиції з фонду призначеного для відбудови Европи.

АФГАНСЬКІ ПОВСТАНЦІ здобули важливу стратегічну твердиню урядового війська в горах на захід від Кабулю, столиці Афганістану і, що більше, зуміли вістояти здобутий об'єкт від кількох контратак регулярного війська. Західні дипломати в Ісламабаді заявили також, що повстанці здобули ще одну важливу позицію в Пажак, у віддалі 18 миль на захід від Кабулю. Аналітики підкреслюють, що ці нові здобутки повстанців є ще й тим важливі, що дали змогу злучитися повстанським силам півночі та заходу, а регулярним урядовим військам відібрано стратегічний обсерваційний пункт для регулювання артилерійного та ракетного вогню.

У ВІДНІ ЧЕХО-СЛОВАЦЬКІ еміграційні кола подали до відома, що відомий активіст в обороні людських прав у Чехо-Словаччині Мірослав Кусий був засуджений до восьмимісячного умовного ув'язнення за „знеславлення країни за кордоном". Це саме неназване іміграційне джерело подало вістку і про те, що суд у Братиславі виправдав від оскарження Гану Поніцку, Антона Селецького та Владіміра Манака, яких обвинувачували у підривній діяльності минулого літа разом з Яном Чарноґурським, відомим дисидентом. Їхня підривна діяльність полягала в тому, що вони підписали заклик, в якому заохочували чехо-словаків відзначувати 21-шу річницю здушення „Празької весни" 1968 року та поклали квіти в пам'ять загиблих у тих заворушеннях.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)
Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00. 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"
Second Class Postage paid at Jersey City N J

Мова останніх виборів у ЗСА

Загал американських громадян зацікавлений насправді тільки виборами, які відбуваються щочотири роки на всій території Америки: це вибори президента і віцепрезидента, поруч із частиною Сенату, Палатою Репрезентантів і деяких інших місцевих виборних становищ. Проте вибори, які відбулися 7-го листопада цього року, докладно в рік після вибору президента Джорджа Буша й віцепрезидента Дана Квейла, записалися в історії Америки деякими дуже цікавими вислідами. На перше місце висунулась перемога чорної раси. Уперше в історії Америки обрано в Ню Йорку чорного на посадника цієї метрополії світу. Виграв Дейвид Дінкінс, голова міської ради у дільниці Мангеттену. Вперше в історії Америки чорний став губернатором, а саме у стейті Вірджінії, Даґлас Вайлдер, до того часу віцегубернатор, обидва члени Демократичної партії. Демократична партія скріпила свій стан посідання перемогою Джеймса Флоріо на губернатора стейту Ню Джерзі, де за останніх вісім років губернатором був республіканець Томас Кейн. Демократи осягнули теж більшість в асамблеї цього стейту. Чи такий вислід виборів означає, що перестала існувати в Америці расова проблема? Чи настрої в широких колах американського суспільства звернулася в сторону „наліво?"

Як не дивно, мабуть, на ці обидва запити слід відповісти неґативно. У місцевих виборах — на терені міст чи стейтів, виборні керуються критеріями притаманними даному обмеженому теренові. У Ню Йорку, де зосереджена найбільша маса чорних з чорним середовищем Гарлему у дільниці Бронксу і з найбільшим числом жидів, — завжди — з двома вийнятками в історії цього міста — посадниками були демократи. Кандидат Республіканської та водночас Ліберальної партії Рудолф Джуліяні, колишній прокуратор, від самого початку своєї кандидатури мав проти себе ворожу коаліцію. Консервативний кандидат Роналд Лодер витратив сім мільйонів дол. на телевізійну кампанію не проти демократичного кандидата посадника Едварда Кача чи Дейвида Дінкінса, тільки на опоганювання Рудольфа Джуліяні. У передвиборах Лодер ганебно перепав у користь Джуліяні, який отримав офіційну номінацію від Республіканської партії, дармащо вже підтримала його кандидатуру Ліберальна партія (без впливу на території усієї країни). Щораз проголошувані опити різних часописів і професійних опитових аґенцій виказували ввесь час перевагу Дінкінса на кільканадцять пунктів. У самих виборах Дінкінс виграв перевагою заледве двох відсотків відданих голосів. Це цікавий парадокс, що той, що програв (Руді Джуліяні) був насправді переможцем, який доказав, що всупереч муринсько-жидівської демократичної коаліції, яка домінує у Ню Йорку, республіканець Джуліяні задемонстрував присутність республіканців в Ню Йорку. Демократично-ліберальна преса ликувала що програли кандидати, що їх підтримував президент Буш. Дехто висловлював сумнів, навіщо президент Буш анґажувався у виборчій кампанії по стороні кандидатів, про яких згори було відомо, що вони програють. Відповідь була проста: коли б Президент не був робив цього, тоді були б закидали йому, що республіканські кандидати програли, бо він Президент не підтримав їх! Авторитет Джорджа Буша і його популярність ні трохи не потерпіла на цьому, що на місце демократа Кача прийшов у Ню Йорку демократ Дінкінс.

Цікавим моментом був уперше в історії Америки вплив на вислід виборів проблеми абортів. Велика більшість американських жінок, понад 76 відсотків, стоїть на принциповому становищі, що жінка має право розпоряджати собою і рішати про свою долю у всіх життєвих обставинах, ото ж має право позбуватися свого ненародженого плоду. Жінки масово голосували на кандидатів, які солідаризувалися з отим жіночим рухом п.н. „Право вибору". Недавно у Вашінґтоні й усіх більших містах Америки відбулися масові демонстрації жінок „За право вибору". Але цей лібералізм стосується тільки тієї одної проблеми, бо назагал настрої пішли „направо", а не „наліво". Видатні діячі Демократичної партії зказували на головну причину прогри у трьох останніх президентських виборах, що демократичними кандидатами були ліберали, які легковажили собі оту консервативну традиціоналістичну течію в суспільстві. Критиковану в останніх виборах негативну пропаґанду мовляв суперники, атакували один одного замість виявляти свій підхід до конкретних справ. Але мабуть Джуліяні казав правду, що характер кандидата на відпівідальний пост — це теж ділова справа, тому виявлення, що кандидат має у своєму минулому таку пляму — це не лайка, а допускальна полеміка. Демократія не є досконалою, вона має теж слабі сторінки, але вона демократія — найтриваліша і найкраща система, бо система свободи.

в

Степан Женецький

„ҐОРБАЧОВ ПРОСИТИМЕ ПАПУ, ЩОБ ЗАСПОКОЇВ УКРАЇНУ"

Серед впливових американських журналістів, які друкують свої статті у т.зв. великій американській пресі, значить в почитних американських часописах і журналах, є добрі знавці совєтських справ, які добре розуміють небезпеку для вільного світу, та які одночасно є великими прихильниками поневолених Совєтським Союзом народів, а зокрема українців.

Одним з таких американських журналістів є Вілліям Сафаєр, статті якого часто появляються у найвпливовішому американському щоденному часописі „Ню Йорк Таймс". У своїх статтях-есеях він часто обговорює справи комуно-московської тюрми народів, в яких вірно і прихильно насвітлює проблеми поневолених Кремлем народів. Зокрема він дуже прихильно ставиться до України і часто пише прихильні статті про змагання українського народу до визволення.

Сьогодні познайомимо наших читачів зі знаменитою статтею В. Сафаєра п.з. „Скільки дивізій", що була надрукована в „Ню Йорк Таймсі" 9-го листопада ц.р., в якій він обговорює майбутню зустріч, що запляновaна в перших дня грудня ц.р. генсека СССР Міхаїла Ґорбачова з головою Католицької Церкви Папою Іваном Павлом II.

Тоді коли, — починає Сафаєр свою статтю — американці велике значення присвячують справі заплянованої зустрічі президента Буша з Ґорбачовим, що має відбутися на водах Середземного моря біля острова Мальти — то в той сам час майже ніхто не звертає уваги, а просто ігнорується інші історично важливіші наради на вершинах, а це: першу зустріч лідера як загально називають „безбожного комунізму" із святим Отцем Римо Католицької Церкви.

Розмови Ґорбачова з Папою, що мають відбутися у переддень перед зустрічею з президентом Бушем, мають чисто політичні цілі: Ґорбачов бажає, щоб Папа допоміг йому заспокоїти неспокійну Україну. Українські католики, які нараховують більше як п'ять мільйонів, останніми тижнями десятками тисяч демонструють в Західній Україні, велика частина якої раніше належала Польщі.

У 1964 році — продовжує цей американський журналіст, щоб перервати зв'язки з Римом, Сталін наказав Російській Православній Церкві, насильно підпорядкувати Українську Католицьку Юніятську Церкву. Рік перед тим, під час Конференції у Потсдамі, совєтський диктатор Сталін, насмішкувато відповів на запит Винстона Черчіля: „Скільки дивізій, ти сказав, має Папа?" А тепер виявляється, пише Сафаєр, що Папа має більше як кілька дивізій на вулицях Львова та інших неспокійних українських міст, та що це дуже турбує Ґорбачова.

Телеграфічне Аґенство Совєтського Союзу — ТАСС нещодавно гостро засудило „нелегальні вчинки юніятів проти православних священиків і вірних російської православної церкви Вознесіння у Львові, що українські борці за права людини заперечили. Національностеві непорозуміння, — пише Сафаєр, — в сполуці з церковними тертями, можуть започаткувати неспокої.

Юніяти увесь час діяли в підпіллі, — продовжує Сафаєр. Нещодавно Ватикан припоручив кільканадцятьом священикам, мабуть тайним єпископам, вийти з підпілля і домагатися леґалізації своєї церкви; іншим припоручив залишитися у підпіллі, щоб захоронити себе перед можливим поновним розгромом.

Сафаєр пише, що Ґорбачов плянує таке: коли Папа прибуде до Совєтського Союзу, на відвідини, то він Ґорбачов просить Папу, щоб намовляв своїх вірних, католиків, українців і литовців, як це раніше робив кардинал Ґлемп у Польщі, аби вони заспокоїлися і не намагалися повалити комуністичний режим.

„Ґорбачов бажає, щоб Папа впливав заспокійливо на своїх вірних", — говорив Бжезінські, котрий добре знає поляків і Папу, — звітуючи през. Бушеві після відвідин Польщі і Совєтського Союзу. „Ґорбачов хоче, — звітував Бжезінські, — перемир'я із Заходом в холодній війні, яку він, добре знає, що програв".

Ще які поступки готов Ґорбачов дати чи бодай обіцяти Папі? Може побіцяє направити ті лиха, що їх заподіяв Сталін та сповільнити гноблення народів. А якщо його натисне Папа, то може дозволить відкрити католицькі школи та поверне захоплене майно католицьким церквам?

Папа Іван Павло II пише Сафаєр, — напевно добре зрозуміє політичні мотиви кремлівського головача, але буде руководитися далекосяглими релігійни ми мотивами: і це може мати історичне значення у тисячорічному непорозумінні між Римом і Візантією, яке Папа, мабуть намагатиметься розв'язати, або бодай злагіднити.

Ватикан уважає, що Православна Церква поповнила схизму, але не єресь. Схизма (розкол) це організаційне непогодження, непослух ієрархії; єресь, це більш фундаментальний розклад, такий, як це вчинив Лютер. Папа старатиметься використати нагоду переговорів з Ґорбачовим, щоб домогтися покінчити із єрессю у Церкві.

Впарі з цією теологічною настановою Папи прав

(Закінчення на стор. 3)

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА У ТРЕТЬОМУ КВАРТАЛІ

IV.

Туреччина купила в СССР 2.5 міл. метричних тонн оливи, збільшує торгівлю до 4 біл. дол. річно, збільшує кредити, залізничну комунікацію і закладає нові газові рури. Минулого року купила один міл. метричних тонн оливи. Через новий торговельний договір стане найбільшим торговельним партнером.

Соціялдемократичний уряд Швеції міняє економічну політику. Країна 8.5 міл. населення, найбільше соціяльних реформ, безплатної суспільної опіки-вельферу, з якої користають багаті і бідні і найбільших податків з усіх держав світу переходить на вільну торгівлю і капіталістичну систему. Після довголітніх нарікань і протестів горожан уряд пропонує зменшити з 72 до 55 відс. (давали 56 відс. валової продукції) у ЗСА 39 відс. Консерватисти критикують, що раніше доходи з податків йшли на будову шкіл, едукацію, сьогодні сповільняють економічний ріст, збільшують інфляцію, робітники менше заробляють, не хотять працювати, ідуть на роботи до Великобританії, бо 40 відс. заробітків іде на податки, валова продукція від декад найнижча з усіх індустрійних країн. Уряд міняє стару господарчу політику на приватну, що збільшить ініціятиву і компетицію.

Економіка в країнах комунізму крахує. Лідери комунізму СССР, КНР і їх сателітів у катастрофальному економічному положенні, який створили протягом 7 чи 4-ох декад і шукають різних способів, середників і доріг, щоби врятуватись, включно до капіталістичних країн, яких, горлаючи хотіли угробити, час зробив своє-угроблюють себе. П'ята колона у вільному світі перестала діяти, комуністичні огнища (Італія, Франція) тратять членство, симпатиків нидіють. Центр Москва-Пекин тріщить, по 40 роках ворожнечі спільно хотять себе рятувати. Відвідини генсека Ґорбачова Китаю, в часі масової мирної демонстрації студентів з вимогою демократичних свобід-привілеїв та делеґації Китаю в Москві і Совєтського Союзу з Китаю без успіху, через дуже поважні розбіжності, як подає американська розвідка. Населення СССР 287 міл., на території, що може примістити в 4-ро більше, Китай 1,100 біль.-перенаселений; валова продукція СССР — 2.4 біл. дол., зростає річно 1.7 відс., Китай — 294 міл. дол., зростає 8.8 відс. річно; авт на тисяч осіб СССР — 42, Китай на роверах; пересічний вік СССР — 69, Китай 68 років, армії СССР — 5.3 міл., Китай — 3.2 міл.; видатки на військо Сов. Союз — 18 відс. валової продукції, Китай — 4. Денг зліквідував приватні кооперативи і підприємства, які створив тому два роки і наложив збільшені податки, а які давали втроє більші доходи, як державні, мовляв, через закордонну торгівлю вживають капітал, транспорт і сирівець потрібний державним, зле господарять і збільшують чорний ринок. Через великий брак харчів і грошей випустив білі папірчики для населення і колгоспників з ограниченою кількістю товарів, головно м'яса і масла, яких в склепах не було і вони їх викинули, подібно, як німецькі біженці в Празі з вікон поїзду, що їх віз до Західньої Німеччини викинули марки Східньої Німеччини, бо вони без вартости і засмітили залізницю. Рятуючи економічний стан і великий брак харчів, зачав від двох років навипередки зі Совєтським Союзом імпортувати великі кількості збіжжя і інших продуктів, які припечатала в червні масакра студентів, інтелігенції і робітників, десятки убитих, сотні ранених, тисячі ув'язнених, яких дальше вязнять. Захід, вільний світ запротестував, Комісія людських прав при Об'єднаних Націях 15 до 9 голосами оскаржила Китай за порушення людських прав, а Міжнародна Амнестія за ув'язнення і заборону студентам виїжджати на студії закордон. Китай оба оскарження відкинув. Торговельні зносини захиталися, туристика-відвідини Китаю впали на 70 відс. Студіюючи за кордоном молодь (найбільше у ЗСА) поголовно не повертається.

Уряд, щоби рятувати захитані торговельні зносини і крахуючий економічний стан усуває 74-літнього, скомпромітованого Денґа і старається за всяку ціну відносини направити. Рівно ж Захід старається зносини направити, бож Китай, з найстаршою культурою, передовий торговельний терен світу. Перша поїхала туди Японія, за нею ЗСА, через відвідини колишнього президента, „приятеля" з 1972 року, Ричарда Ніксона. Чи направляться відносини і як скоро, — покаже час.

Чотирирічна перебудова Ґорбачова в СССР крахує, а гласність її шкодить і його руйнує. В крамницях товару менше, як чотири роки тому. Совєтський Союз до революції був найбільшим доставцем збіжжя (головно з України) в світі, сьогодні є найбільшим імпортером. Спроба віддати землю селянам на 50 років в аренду і платити твердою валютою за доставу продуктів завела, бо колгоспник воліє бути в колгоспі за 30 карбованців з певним приділом зерна (три рази більше собі візьме) і веґетувати. Боротьба з пиянством не помогла, збільшила гонення самогону, брак цукру, збільшила злочинство, чорний ринок, наркоманію і проституцію. Брак харчів, речей першої потреби, погані умовини праці спричинили страйки робітників вугілля в Україні, на Сибірі та у фабриках в Ленінграді. Заборона страйків не помогла, зачали страйки знову, бо уряд не дотримав поправи умовин праці. Безробіття і інфля-

(Закінчення на стор. 3)

Микола Руденко

Лист в Україну

Дорогі краяни!

Так воно завжди ділялося в Совєтському Союзі: як тільки надходило лихоліття й керівникам партії ввижалося, що народ ось-ось притягне їх до відповідальности за їхні злочини, надходили якість полегшення в духовній сфері. Навіть Сталін у час війни запровадив деякі полегшення. Ні, не політичного, а лише релігійного характеру.

Там, де на церковних дзвіницях ще збереглися дзвони, освячена віками мідь знову озвалася до неба і до православного люду. Старі люди зраділи — їм почало здаватися, що так буде завжди. А вслід за полегшеннями релігійними ждали полегшень економічних. Хіба ж це марно Гітлер на окупованих землях зберіг колгоспи? Зберіг, бо зрозумів: страшнішого поневолення вигадати не можна. То невже й після такої війни батько Сталін не роздасть землю тим, хто її обробляє?

Ні, не роздав. Народні сподівання виявилися марними. Саме в цьому, саме в ставленні до колгоспів виявила себе спільність мети большевиків і фашистів: запровадити й зберігати ту господарчу систему, яка дозволяє вичавити із народу рештки сил — до останнього, до падіння в землю! Різниця полягає лише в тому, що Гітлер запроваджував ці страхітливі жорстокості стосовно чужого народу, а Сталін — стосовно власного.

І все ж під час війни підтримувалися оці ілюзії: буде полегшення, буде. Батько Сталін про нас подбає.

Я пригадав оці народні сподівання, читаючи „Літературну Україну". Дух захоплює від тієї свободи й незалежности, з якою сьогодні цей пресовий орган обговорює національні справи. Часом не віриш власним очам: та невже це можливо, щоб нікудишня, до смертельної сірости залякана газетка заговорила таким могутнім голосом? Невже справді у Спілці Письменників України з'явилися багатирі духу?

А таки ж з'явилися! Ось число за числом газета друкує виступи учасників Установчого з'їзду Народного Руху України за Перебудову і серце захлинається від радості: таки ж дожила Україна до свого зоряного часу! Щоправда, виникає прикре запитання: чому ж ми бачимо лише промови членів СПУ і не бачимо виступів членів Української Гельсінкської Спілки? Адже ж ми знаємо, що окрім шановних літераторів виступали Левко Лук'яненко і Вячеслав Чорновіл — люди, які не ждали доки влада дозволить їм вийти на трибуну з правдивим словом. Правдиве слово жило разом з ними по тюрмах та концтаборах, його кидали в карцери й так звані приміщення критого типу. Воно замерзало до смерті в тюремних застінках, як замерз видатний поет України Василь Стус. Наше слово вбивали, затоптували кованими чобітьми тюремних катів, але не вбили й не затоптали — воно, ніби серце Шевченкового Прометея, „знову оживає і сміється знову".

Учасники З'їзду вставали і влаштовували овації, коли виступали керівники Української Гельсінкської спілки — недавні в'язні брежнєвських концтаборів. Чому ж мовчить про це „Літературна Україна"? Невже письменники вирішили відсунути їх геть, аби самим опинитися на почесній авансцені? Ні, я не вірю в це — тут, мабуть, причина інша. І вона знову та ж сама, що й завжди: хоч преса й стала буцімто безцензурною, але ж насправді цензура існує. Гласність усе ще виважується на аптечних вагах. А раз так, то це ще не справжня гласність, а тільки певні ідеологічні полегшення. Вони, як і раніше, зумовлені страхом совєтських керівників перед кримінальною відповідальністю.

Коли ми про це думаємо, ілюзії зникають. Якщо завтра на полицях совєтських гастрономів з'явиться ковбаса (хай навіть варена!), з гласністю буде одразу ж покінчено. В Совєтському Союзі інакше бути не може — або гласність, або ковбаса. Десь уже й на сторінках совєтських газет почало з'являтися оце нещадне слово: бандократія. Гадаю, саме це слово залишиться в майбутньому, щоб стати ключем до розуміння цілої епохи. Банда при владі, на самому її вершечку! І коли траплялися періоди відлиги, то вони були дуже короткі — НЕП, хрущовський період, а тепер ось ґорбачовська перебудова.

Мимоволі виникає запитання: а чи не судилась перебудові та ж сама доля, що й НЕП'ові? Охочих покінчити з нею скільки завгодно. Та ось яке лихо... А, може, це не лихо, а наш порятунок: на цей раз ковбаса не з'явиться доти, доки комуністична партія не зречеться влади. Важко повірити, що це взагалі можливо. І все ж в Угорщині це вже сталося. І в Польщі сталося. Отже є надія...

А доки це станеться також на просторах Совєтського Союзу, поговоримо про те, що ми сьогодні маємо. Отож дозвольте бодай побіжно оглянути промови учасників З'їзду Народного Руху за Перебудову України — події справді величної й радісної.

Найменше мені сподобались ті промови, де було багато метафор і мало політичної аналізи. Що й казати, всі вони вельми яскраві, надхненні, поетичні в кращому розумінні цього слова. І все ж українському народові сьогодні потрібна не мова метафор, а мова політичної аналізи.

Якщо ми поглянемо на виступи делеґатів З'їзду саме під цим кутом зору, то найзмістовнішими доведеться визнати промови Сергія Плачинди, Івана Дзюби і Володимира Черняка.

Промова Сергія Плачинди позбавлена метафоричних ефектів, зате насичена такою гіркою статистикою,

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

ЛЮДИНА ТВОРЧОГО ГОРІННЯ Й СТРАЖДАНЬ

(До 35-річчя з дня смерти Остапа Грицая)

I.

Життя, що завжди горіло ясним вогнем творчої наснаги й подиву гідної самопосвяти.

Любомир Винар

Видатний український письменник, літературний критик і неозорий публіцист д-р Остап Грицай (1881 — 7-го травня 1954) був людиною великого таланту, здатною бачити життєві явища в усій глибині їх психологічних і культурних конфліктів. Йому було властиве не абияке відчуття правди й мистецької краси, що скріплювалося його світоглядом щирого й глибоко релігійного українця, впевненого в тому, що українська спільнота чекає від своїх мистців правдивого й по-справжньому мистецького слова, яким б часом гірким воно не було. Якості людини й мистця, до речі, зливалися органічно в особі О. Грицая, що виключало будь-яку нещирість, штучність, або навіть потурання тій чи іншій літературній моді. Бути письменником для О. Грицая означало „докласти свідомо всіх сил до того, щоб піднести рівень української літератури на вершини творчих досягнень найкращих літератур европейського і позаевропейського світу". Така активна постава щодо літературної творчости була нічим іншим як продовженням його громадсько-культурної діяльности та безпосередньої участи в ході українського життя перед і після Другої світової війни.

Остап Грицай народився у селі Княжпіль, недалеко Перемишля, у священичій родині. 1882 року помер його батько, отець Іван. Юнак мусив тепер розраховувати на допомогу діда о. Данила Грицая, який формально став опікуном свого внука. 1902 року Остап з відзначенням здав матуру й переїхав до Відня на студії германістики й літературознавства. У 1908 році здобув тут ступінь доктора філософії, захистивши успішно дисертацію на тему драми Захарія Вернера „Das Kreuz an der Ostsee".

Усе, що бачив і пережив у ті і пізніші роки дало йому багатий матеріял для його творчости. А вона за своєю тематикою і жанром була наскрізь різноманітна й багата. Складалася з оригінальних мистецьких творів: поезія, проза переклади, літературнознавчі й критичні студії, огляди.

У більшості цих творів знаходимо не тільки нову проблематику в формі ідеологічно-філософських зіткнень і дискусій на тему екзотично-історичні з філософським підґрунттям, але також на тему демонізму в духовності жінки. Вони знайомлять читача з чужинецькими культурами; написані вдумливо й уважно, розкривають часто суперечливі явища життя. Глибина пізнання світу й правдивість його змалювання викликають у нас подив і захоплення й в цьому якраз їх виняткова вартість.

Поезія О. Грицая кількісно не так багата як його проза. Проте й у ній помітна сильно розгорнута поетична фантазія й глибоке знання фолкльорних переказів. Образність її виразна, що в своїй сукупності дає глибоке відчуття багатогранности життя та правдивости зображуваних подій. Лірика часто озвучена тривожною і ніжною мелодійністю без більшої емоційної напруги. Знаходимо й майстерне поєднання патетичних та інтимних інтонацій, наприклад, в лігичному вірші „То ти?":

То ти опівніч снилася мені
Десь, де верхів'я дикі і пусті?
Ах, ген онтам на темній вершині,
Біліла ти — розпнята на хресті.

Інтимні переживання поета, спогади про якусь подію з його особистого життя підносяться тут до верховин поетичного узагальнення, забарвленого ліричними тонами.

Чимало віршів присвятив О. Грицай релігійній тематиці. Світлі свята Великодня, Різдва він розробив у розгорнуті мистецькі картини.

Тематика драматичних творів О. Грицая в основному історична та релігійна. Вершиною його творчости в цій галузі є релігійна містерія „Anima universalis". Вона глибока філософічними рефлексіями і надхненна любов'ю, як найсильнішою зброєю проти зла.

Остап Грицай також добрий і вдумливий перекладач з німецької мови на українську та навпаки. Він вважав, що переклад повинен відтворити на іншій мові не його букву, а дух першотвору. Іншими словами віршовий переклад повинен вражати, естетично впливати на читача. Таким чином, перекладені вірші повинні читатись і сприйматись природно, вільно без будь-якого потурання. І тому він твердо стояв за „ґрунтовне знання чужих мов, а особливо: англійської, французької та німецької. У нього були тут дві цілі: „щоб український письменник архитвори літератур Англії, Франції та Німеччини читав безумовно в оригіналі, пам'ятаючи при тому, що знання цих трьох мов — це найкращий та єдиний шлях пізнати всі літератури світу", а далі, щоб „інформаційну працю між чужинцями про дотеперішню українську літературу" ведено за допомогою „мистецьких перекладів українських творів на одну з цих мов, а чужих творів на українську мову". Проте небагато перекладів О. Грицая побачили досі світ, вони ще далі лежать в рукописах, наприклад, переклади з Фавста Ґете; вони чекають на свого видавця.

Закінчення буде.

ТРИ ТИЖНІ ТОМУ, 31-річний мільйонер Дейвид Френклін, колишній продавець комп'юторів, помістив незвичайне оголошення до місцевої газети Портланду, Мейн: „Місцевий мільйонер фінансує ваш бизнес. Безробітні та люди на державному забезпеченні можуть зголошуватися". Зголосилися сотні людей найрізноманітніших професій, безробітні та просто з вулиці. Але щедрий меценат вибрав з них тільки 15, які мали реальні ідеї. Власник 20-ти будівель в Мейні, Мериленді та Ню Гемпшир, Д. Френклін почав свою кар'єру у віці 12 років, коли почав продавати різні речі „від дверей до дверей", щоб допомогти своїй групі скавтів закупити намети. „Я не хочу інвестувати в акції, якщо я можу інвестувати в людей. Це велике моральне задоволення, коли можеш допомогти людям у сповненні їх життєвих мрій", — сказав Д. Френклін. Він впевнений, що люди, яким він дав можливість почати свій малий бизнес, будуть успішними та незабаром повернуть йому гроші, але без процентів.

Х-ий З'їзд Суспільної Служби Українців Канади

У рамках 16-го Конгресу Комітету Українців Канади в днях 6-го і 7-го жовтня ц. р. у Вінніпеґу відбувся Х-ий З'їзд Суспільної Служби Українців Канади. У п'ятницю 6-го жовтня, відбулися ділові наради і вибір нової Головної Управи Централі ССУК а в суботу, 7-го жовтня, закінчено З'їзд панелем на тему „Зрозуміння життєвих труднощів нових емігрантів".

У З'їзді взяли участь голови і представники 11-ти Філій ССУК, представники українських центральних організацій, представники уступаючої Головної Управи і Контрольної комісії Централі, та чисельні гості.

У ділових нарадах звітували голови Філій, члени Головної Управи, та голови Комісій Централі, а саме: „Статутової", „Для біженців", „Чорнобилю" і „Контакту". У письмових і усних звітах відзеркалено великий розсяг праці за останніх три роки. Комісія „Чорнобиль" у співпраці з Комісією Світової Ради — Суспільної Служби СКВУ виготовила документ, в якому проголосила свою позицію і рекомендації для канадського уряду, Комісія надалі займається дослідженням наслідків чорнобильської катастрофи. Комісія „Контакт" працювала в двох напрямках: організування програм допомоги українським дітям в Країнах Південної Америки і підтримку українських в'язнів. Недавно покликана до праці Комісія для Біженців при Централі ССУК виказалася великою працею в приготуванні організаційної структури для спонзорування біженців та розподілу поверх 300 аплікацій по Філіях ССУК і інших українських організаціях. Звіти уділених допомог за останні три роки в загальних цифрах показують на допомогу в Україну — 205,500 дол; до Польщі — 128,800 дол. до Бразилії — 93,500 дол.; до Европи — 37,600 дол.; в інші країни — 18,800 дол.; та місцеву допомогу в Канаді — 351,440 дол.; разом — 835,640 дол., в тому значна допомога була вислана для біженців, які перебувають в таборах Европи, як також для тих, які переїхали на стало до Канади. У двох останніх місяцях ц. р. вислано до Відня 15 тисяч долярів. Голова Резолюційної Комісії З'їзду, Марія Спольська, подала З'їздові проект резолюцій, які були одноголосно прийняті.

Під кінець ділових нарад вибрано нову Головну Управу Централі ССУК, а саме: голова Оля Даниляк; попередній голова Степан Харко; І-ий заступник голови Марійка Шкамбара; ІІ-ий заступник голови і представник до Екзекутиви Централі КУК Володимир Ільницький; Оксана Сосновська; протокулярний секретар; кореспонденційний секретар Марія Голод; скарбник Евгенія Бурачок; правний дорадник і представник до канадського уряду Нестор Войчишин; вільні члени: д-р Аліс Литвин і Марта Шумельда. Реферати виголосили: про фінансовий стан — Іван Терефенко; „Допомога Україні і координація місцевих допомог" — Оля Заверуха; про збіркову кампанію Фонду „Поміч Україні" — Божена Іванусів; про пресу і бюлетень — Василь Дідюк; представник до Світової Ради Суспільної Служби СКВУ Таїса Ружицька. Комісії: „Чорнобиль" М. Шкамбара, „Контакт" Христя Колос; „Для біженців" при Централі ССУК Леся Савицька; Контрольна Комісія: Евген Мастикаш, Мирослава Загребельна, Олександер Петришин, д-р Степан Луговий, представник української православної громади.

Ділові наради закінчено словом нововибраної голови Олі Даниляк та загальною дискусією. Оля Даниляк у своєму слові підтвердила прийняті Резолюції й підкреслила вагу і пріоритети для допомоги українському народові у змаганні за незалежність, допомогу українцям з Польщі та координацію допомоги українцям в Країнах Південної Америки. Велике значення і надію поклала на співпрацю, та підтримку Філій ССУК, Зокрема у спільних акціях, а в першу міру в запланованій акції спонзорування і допомоги біженцям. Існуюча небезпека в якій знайшлися українські біженці примусила Суспільну Службу до інтенсивної діяльности, щоб рятувати їх, як також зорганізувати відповідну структуру для передбачення ще більшого числа втікачів з України.

Другий день З'їзду присвячено справі біженців. Програму дня розпочато панелею, яку зорганізували Володимир Ільницький і Марта Гнатюк (з Манітобської філії). Модератором панелю була Орися Ткач, панелістами були о. Ярополк Радкевич і Йосип Демко. Панелісти представили переживання і труднощі нових поселенців з Польщі і України. Порушені панелістами проблеми і переживання новоприбулих біженців викликали живу і доволі емоційну дискусію. Висновки з цього можна з'ясувати у потребі зрозуміння психіки новоприбулих, настанови та відношення до них української спільноти в Канаді. Перед нами стоять складні питання, які потребують старанної підготовки і великого зрозуміння та толеранції. Важним є позитивне наставлення і щире, доброзичливе відношення. Перед нами виринають складні завдання відповідної практичної допомоги, як також моральної підтримки нашим біженцям. З'їзд закінчився у загальному зрозумінні наших завдань і відповідальностей у головних напрямах праці: допомога українському народові, допомога біженцям, та допомога всім нашим землякам розкиненим по цілому світі.

Десятим З'їздом ССУК вправно керувала Президія в складі: З. Дуда — голова і В. Бибик секретар.

У вівторок, 24-го жовтня ц. р. о год. 7:30 у власному приміщенні ССКУ на вул. Блюр в Торонто відбулося перше спільне засідання попередньої і нової Головних Управ ССУК, для передання діловодства і намічення дальшого пляну праці. Засідання відкрив довголітній голова мґр Степан Харко, який привітав учасників, коротко поінформував про дотеперішню працю, подякував всім за гарну співпрацю і побажав ще кращих успіхів новій управі під проводом професійно досвідченої Олі Даниляк, яка перебрала дальше ведення засідання. Протокол писала новообрана секретарка Марія Голод.

На порядку нарад було уконституювання нової управи, окремих комісій та загального обговорення пляну праці. В дискусії побіч різних справ, окрему увагу звернено на біженців, для чого покликано до життя окрему комісію, яка відтепер буде присвячувати цій справі окрему увагу та спільно з окремими своїми філіями буде займатися спонзоруванням. До нової управи ССУК увійшло кілька осіб молодшого покоління, що дає запоруку ще активнішої праці. Як бачимо із звітів колишньої управи, тільки на саму допомогу за минулих три роки видано біля мільйона долярів.

Шкода, що про це так мало знає наша українська громада, бо тоді підтримка з її сторони була б значно більшою. Допомога ближньому — це заповідь божа, допомога Україні — це допомога самому собі! До централі ССУК належить 11 філій у цілій Канаді, які спільними силами, напевно, виконають у теперішній каденції нової управи всі свої завдання якнайкраще.

Перед закриттям засідання голова Оля Даниляк, подякувала в імені всіх мґрові С. Харкові за його довголітню працю та на знак подяки й пошани передала йому пам'ятний дарунок. Ділове засідання закінчилося товариською гостиною чаєм, кавою і солодким. Закликаємо українську громаду всіма силами й засобами допомагати новій Україні, бо в єдності наша сила, а наші брати і сестри в Україні й в усьому світі потребують нашої допомоги.

Василь Дідюк

Лист...

(Закінчення зі стор. 2)

яка вражає навідліг, стрясає сумління кожного, в кого іще не вмерло почуття відповідальности за долю українського народу. Щодо Івана Дзюби, то він давно здобув славу у всьому світі як талановитий публіцист і розважливий політик. Мені не так давно довелося розмовляти з Іваном там, де я тепер живу — у З'єднаних Стейтах. З'ясувалася парадоксальна річ: сам себе він політиком не вважає. І все ж, на мій погляд, він сьогодні один з найтверезіших політиків на Україні. Щасти ж вам, Боже, дорогі колеґи!

НЕ ТІ УСС-си

У „Свободі" з п'ятниці, 3-го листопада ц.р., у заголовку новинки про вшанування січових стрільців в Києві, мова йшла про бійців Корпусу Січових Стрільців.
Ред.

У Філядельфії гідно відзначено Листопадовий Чин

Філядельфія (М.Б.). — Тут в авдиторії Українського Освітньо-Культурного Центру в неділю, 5-го листопада ц.р., в пополудневих годинах, заходом Відділу УККА у Філядельфії, відбулася святочна Академія для відзначення світлих роковин Листопадового Чину.

При виповненій залі нашим громадянством Академію відкрив коротким словом голова Відділу УККА Михайло Ковальчин, після чого мішаний хор української католицької церкви Благовіщення ПДМ під керівництвом мґра Ігоря Кушніра та фортепіяновому супроводі піяністки Лесі Рудий виконав стрілецьку пісню „Гей у лузі" (сл. Р. Купчинського, муз. М. Гайворонського), „Карпатські Січовики" (муз. Г. Китастого), „Видиш брате мій" (муз. М. Гайворонського) і „Марш молоді" (В. Тритяка).

Промову виголосив федеральний суддя з Вашінґтону д-р Богдан Футей. У своїй промові гість глибоко проаналізував історичні події того часу, які допровадили до Листопадового Чину на західніх українських землях, почінаючи IV Універсалом 22-го січня 1918 року, проголошення соборности України 22-го січня 1919 року, проголошення Карпатської України 1939 року, та відновлення української державности 30-го червня 1941 року і боротьба ОУН-УПА під час і після Другої світової війни. Нав'язуючи до Листопадового Чину доповідач зробив аналізу політичних подій, які відбуваються тепер на наших рідних землях. Нав'язуючи до подій на Україні, суддя Футей підкреслив, що українська діяспора повинна і мусить діяти спільно і об'єднано без різниці на політичні чи релігійні зрізничкування.

Після доповіді мистець слова Володимира Кавка з Філяделії зуміла полонити серця присутніх на залі, виконуючи по-мистецьки декларацію „Перший Листопад" (М. Сірка).

На закінчення мистецької програми згаданий хор виконав пісні „За рідний край" і „Зажурились галичанки" (муз. М. Гайворонського) та в'язанку повстанських пісень. Всіх виконавців програми присутні на залі винагороджували рясними оплесками. Академію закінчено українським національним гимном „Ще не вмерла Україна".

Відзначення листопадових роковин тогож дня попередила Свята Літургія в намірені українського народу і Панахида за впавших борців за волю України, яка була відслужена в митрополичому соборі Непорочного Зачаття та катедральному храмі УАП-Церкви. Під час Богослужень в митрополичому соборі зорганізовану участь взяли: Осередок СУМ ім. УПА, ООЧСУ, Т-во УПА, Станиця Пласту, ІУД-УНА, ОбВУА і українсько-американські ветерани, Станиця ч. 18, та широкі кола громадянства.

Микола Бачара

„Ґорбачов..."

(Закінчення зі стор. 2)

доподібно доможеться й політичного успіху. Папа Іван Павло II вже намагався поставити себе посередині між тим, що він у своїй Енцикліці (листі), називає „структурою гріха" — його зрівняння між „все пожадаючим бажанням наживи" у капіталістів, а „жаждою сили" у комуністів.

Якщо, — пише Сафаєр, ця рівність є міркою Папи; якщо він не бачить великої моральної різниці між системами Сходу і Заходу; якщо, як він писав, він бачить, що імперіялізм виростає з обох капіталізму і комунізму — тоді що може стримати його від сповнення найкращого діла, коли він зможе причинитися до відновлення діяльности Католицьких Церков в Західній Україні і Литві? Ніщо.

І це є саме — те, пише Сафаєр, — чому я думаю, що Папа погодиться прохолодити гарячку до незалежности, яка тепер проходить почерез хлібний кошик совєтської імперії (тобто України — СЖ), отже цією країною, якої Совєтський Союз не може собі дозволити, щоб її втратити. Ватиканські дипломати вказуватимуть логічно (українцям і литовцям — СЖ), що така терпеливість оплатилася в Польщі.

Але свобода молитви, — закінчує свої цікаві роздуми Сафаєр, — найкраще забезпечена почерез плекання демократії, а не через скріплення тоталітарної держави. Папа в його розмовах на вершинах з Горбачовим, ніяк не повинен зменшувати можливостей використання нагоди щодо збільшення політичних вольностей (українців і литовців — СЖ), приймаючи обіцянку релігійних полегш.

Економіка...

(Закінчення зі стор. 2)

ція зростають, торговельний дефіцит минулого року 49 біл. дол. цього року зросте до 110 біл. дол. через збільшений імпорт 35 продуктів, крім зерна і харчів: компюторів, електроніки, гуми і пластики. Піднесені податки на деякі товари та драстична девалюація рубля, щоби рятутати катастрофальний стан економіки, зблизити рубель до світових валют і знищити чорний ринок не багато поможуть, бо зміна рубля не відноситься до торговельних зносин і обслуги, які дальше будуть платні в твердій валюті. Девальвація, головно для чужинців-відвідувачів і совєтських горожан, які подорожують, рубель буде вартий 16 центів (раніше 1.62 дол.), на чорному ринку дальше 5 центів. Зміна монетарної системи потриває кілька місяців, а в 1991 році буде ревізія цін і платень-заробітків. В республіках і сателітах далі неспокійно, балтійські народи, здобувши економічну незалежність домагаються політичної, в Польщі демократичний уряд, в Мадярщині зміна уряду на соціялістичний, в Східній Німеччині демонстрації 500,000 у вісьмох найбільших містах з домаганням зміни уряду і демократичних виборів, що масова еміграція до Західньої Німеччини продовжується „мур ганьби управ". У Вірменії, Азербайджані і Молдавії демонстрації не устають, через інтервенцію армії є вбиті багато ранених, великий брак хліба, харчів, останньо бараболі, мариво голоду. Останньо демонстрації у Чехо-словаччині і Болгарії. Ґорбачов позбувшися противників в армії, КГБ і Політбюрі, включно до „ґавляйтера" України Щербицького, поїздками по республіках, сателітах і закордон хоче рятувати катастрофальне економічне, соціяльне і політичне положення. Успіх закордонних поїздок не помагає. Цього місяця їде до Риму шукати помочі у Папи. Европейське радіо подає-просити вибачення-прощення за знищення голодом, Сибіром і „психушками" десяток мільйонів невинного, головно України, населення. Західні совєтологи і економісти твердять, що протягом зими в СССР можуть заіснувати великі події: голод, холод (брак вугілля), кінець перебудови, не виключаючи зміни уряду.

Посилюються...

(Закінчення зі стор. 1)

ків поміж цими обома народами. І тут Ґалєанно зазначив, „що все це робиться на базі гуманного, безпосереднього зв'язку артистів, зацікавлених в культурному обміні".

Як пояснив М. Голодик, сьогодні при 203 Друга авеню відбувається виставка картин Карльоса Ґалєанно, що почалася з 10-го листопада ц.р. і триватиме до 17-го листопада. На цю виставку запросила аргентинського маляра Управа ОМУА. На її відкритті промовляли М.Черешньовський та С. Гординський, які дуже позитивно висловлювались у своїх промовах про Ґалєанно і його творчість. Поміж його 21-ою картиною знаходиться зокрема цінний твір — „Христос Пантократор". Щоб висловити подяку українцям за їхнє дружнє прийняття і в порозумінні з консулятом та аргентинським амбасадором до Організації Об'єднаних Націй — Ґалєанно вирішив подарувати цю картину Філядельфійському Митрополитові Стефанові Суликові, а Владика сам призначить котрій церкві він цю картину передасть.

„Було б особливо побажаним, щоб українська громадськість чи духовники українських церков побачили цю картину", — сказав Ґалєанно.

М. Голодик ще на відході поінформував редакторів, що підбадьорені підтримкою ідеї культурної виміни поміж Аргентиною і українцями в ЗСА, вони запланували у Вашінґтон виставку скульпторів, малярів та графіків українців та аргентинців приблизно в першій половині липня 1990 року. Виставка ця відбудеться під спонзорством аргентинської амбасади у Вашінґтоні.

До цього додав ще Карльос Ґалєанно, що і цим разом він буде головним організатором виставки.

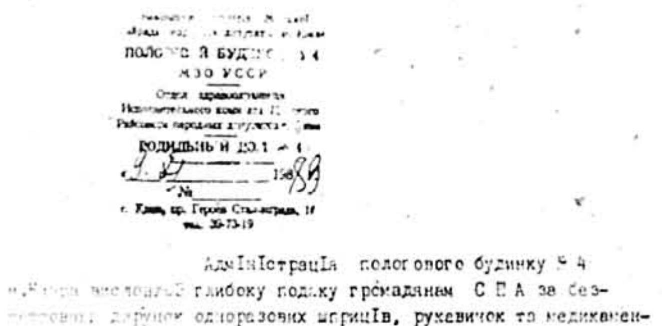
Безсумнівно, що ідея культурного обміну поміж обидвома народами — аргентинським і українським — це справа особливої ваги, бо в їхньому зближенні, а з цим і в спільному просуванні цього обміну — обидва народи мають змогу чіткіше виступити на світовій арені притаманного їм культурного обміну, цим виловнюючи і увидатнюючи існування його та поширюючи знання про культурну спадщину і сучасні мистецькі скарби обох народів.

В. Яворівський...

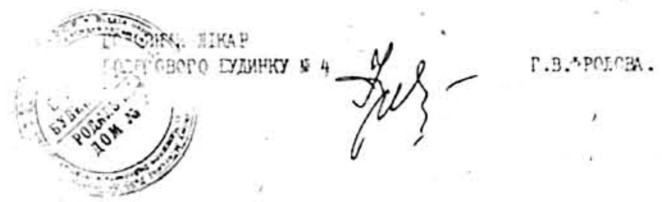
(Закінчення зі стор. 1)

Привезені В. Яворівським пакунки з ліками і медичним приладдям.

Адміністрація пологового будинку № 4 ... глибоку подяку громадянам США за без- ... одноразових шприців, рухівчик та медикамен-...

ГОЛОВНИЙ ЛІКАР ПОЛОГОВОГО БУДИНКУ № 4 Г.В.ФРОЛОВА

Посвідка головного лікаря за отримання медикаментів.

В. Яворівський повідомив, що в короткому часі прийде другий транспорт з вантажем американських ліків, а що в Україні немає таких меценатів як в Ню Йорку, чи в Швайцарії треба вже думати, як доставити ліки з Москви до Києва. Депутат Київської області звернув увагу на те, що „американці" готові зараз постачати допомогу Україні ліками на довготривалу мету. Треба лише, щоб був можливий правильний рейс транспортових літаків з Ню Йорку до Києва. Він теж зрадив журналістам, що американські бизнесмени готові силами своїх фірм збудувати в Україні автоматизовану фабрику для виготовлення одноразових шприц і це зовсім безплатно.

Усі ці так благородні діла будуть однак лише можливі, зазначив В. Яворівський, коли уряд УССР відповідно позитивно до того поставиться.

СТУДЕНТИ КАЛІФОРНІЙСЬКОГО політехнічного стейтового університету побудували перший гелікоптер, який приводить в рух людська сила. В неділю, 12-го листопада, цей гелікоптер, вагою 127 фунтів, піднісся з поверхні землі всього на інч та знаходився в повітрі всього дві секунди. Але й це вже є велике досягнення, поборення земного тяжіння — одвічна мрія людства. Це стало першим кроком на шляху до виграшу 20-тисячної нагороди, яку виділило Товариство американських гелікоптерів за побудову гелікоптера, який приводиться в рух людською силою та який досягне висоти 10 футів впродовж одної хвилини.

У ПОНЕДІЛОК, 14-ГО ЛИСТОПАДА, президент Міхаїл Горбачов звернувся зі закликом стриманности, коли йдеться про реакцію на раптові зміни у Східній Европі. М. Горбачов остерігає Захід перед злорадністю з приводу перемоги над комунізмом і передвчасного „експортування капіталізму". У цих своїх перших коментарях про справи Східної Европи від часу відкриття берлінського муру Горбачов не забув підкреслити й те, що тепер не є час на „ліквідацію усталених міжнародних інституцій", маючи на увазі свою давню пропозицію про ліквідацію Варшавського Пакту і НАТО.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — „Сіркульо Еспаньол" С.К. — 5:2

Футбольні змагання за чемпіонат III дивізії Космополітальної Ліґи, відбулися в неділю, 29-го жовтня ц.р., на площі суперників. Наша дружина, що під сучасну пору має добірний, сильний склад, домінувала на протязі цих змагань й заслужено виграла високим вислідом — 5:2. Не зважаючи на свою перевагу в першій половині, нашим снайперам не везло і тому вислід половини був 1:1. Після перерви наші футболісти притиснули еспанців до їх воріт і у висліді посипалися ґолі, що їх здобули — Роман Гупало три за порядком і свого другого в цих змаганнях Мендес.

В кінцевій стадії тієї зустрічі суперники здобули свого другого ґоля змагань з карного стрілу, яким встановили кінцевий вислід дня 2:5. Після тієї перемоги I-ша дружина УСКу висунулася на друге місце в показнику табелі ігор і як виглядає має можливість наздогнати лідера „Австрію" і навіть здобути аванс до II дивізії. II-га дружина перемогла резерву еспанців, вислідом 2:0. Переможні ґолі для УСКу здобули Присантон і Клавре.

УСО „Тризуб" — „Фінікс" С.К. — 2:2

В неділю, 29-го жовтня ц.р., „Тризуб" відбув свою 8-му з черги гру за чемпіонат „Мейджор Дивізії" Пенсильвенійської Футбольної Ліґи, яку закінчив ремісовим вислідом 2:2. Гра проходила рівномірно. В 7-ій хвилині німці здобули ведення 1:0, а вже хвилину пізніше була нагода вирівняти, одначе Діксон і Смит не використали доброї можливости. В 15-ій хвилині з гарної акції Козака-Фраєта, МекВей, вирівняв вислід 1:1. В 35-ій хвилині Дейвіс з далекого стрілу справив несподіванку воротареві „Фініксу", піславши м'яч в їх сітку воріт. Другу половину німці розпочали швидкими атаками і на протязі перших 10-ти хвилин створили декілька грізних ситуацій під воротами „Тризуба", але наші оборонці і воротар ліквідували усі небезпеки. Після цього гра вирівнялася і обидва напади пописувалися гарними акціями, створюючи то під одними, то під другими воротами критичні ситуації. Ця зустріч була б закінчилася перемогою „Тризуба", якщо б суддя не зарядив дуже сумнівного карного стрілу для „Фініксу", з якого німці у 80-ій хвилині вирівняли 2:2. Ще й після того були можливості здобути для „Тризуба" чергового ґоля, одначе знову завели стрільці нашого нападу. Після тієї гри „Тризуб" далі займає в показнику табелі ігор четверте місце з 9-ти точками, після „Джермен-Ганґеріянс" 16, „Фініксу" (12) і „Данубії" (11). Резерва „Тризуба" здобула перемогу 1: 0, голя стрілив С. Фортостяк.

Я. К.

„Футбол-шов" в Луцьку та Львові

Посилюється дружба між польським і українським народами. Спільна українсько-польська фірма Украполь в днях 14-15-го жовтня влаштувала „М'яч дружби" в згаданих містах. В мистецькій частині участь взяли: група „Комбі" з Польщі, група „Гроно" з України, група „Олл Кваєт" з Англії, „Ремінґс" з Латвії, театр пісні „Калямбур" з Польщі та Анджей Росевич з відомим шляґером „Михаїл, Михаїл" з Польщі.

Найновіші моделі сезону демонстрували: „Міс Польонія" „Міс Київ", „Міс Львів", „Міс Фотомодель України". Влаштували святковий ярмарок товарів варшавського склепу „Центрум". В спортових програмах виступали футбольні дружини журналістів, телевізійних і радієвих коментаторів польської і української телевізії, українських газет і журналів.

(от)

УСК Ню Йорк — „Тиркіш Повер" С. К. — 3:2

В черговій рунді розгривок за першенство III-ої дивізії Космополітальної Ліґи Ню Йорку, що пройшла в неділю, 5-го листопада ц.р., I-ша дружина УСКу здобула перемогу вислідом 3:2, завдяки якій наблизилася до лідера „Австрії" від якої ділить нашу дружину єдина точка. Якщо йдеться про початок цих змагань то треба признати, він не віщував такого висліду. Турецькі футболісти в швидкому темпі перейняли ініціятиву завдяки якій до 20-ої хвилини вже вели 2:0. Щойно після їх другого ґоля наші футболісти розігралися, вирівняли гру і ще до перерви й вислід 2:2, що їх здобули Джованні і ДаСільва. Після відпочинку гра проходила безкомпромісово, турки застосували гостроту, але в межах правил. Крапку над і поставив винахідливий снайпер нашої дружини, Роман Гупало, який чудовим ґолем приніс дружині перемогу 3:2.

II-га дружина УСКу „пустила на сухо" резервістів турків 3:0. Переможні ґолі для УСКу стрілили: Кент, Брандон і Одзік. Після тієї перемоги II-га дружина УСКу вийшла теж на друге місце в показнику табелі III-ої дивізії (група „Сині").

С.К.

УСВТ „Ч. Січ" — Енґелвуд „Мільйонерос" С.К. — 1:1

Після двотижневої перерви з причини ігор за чаші, розпочалися знову зустрічі за першенства I-ої дивізії Ґарден Стейт Ліґи. В неділю, 5-го листопада ц.р., „Ч. Січ" відбула поїздку до міста Енґелвуд, де зустріла місцевий футбольний клюб „Мільйонерос". Енґелвуд „Мільйонерос", це минулорічні чемпіони Італійсько-Американської Футбольної Ліґи Ню Джерзі. В його складі виступають досвідчені футболісти, колишні професіонали з футбольних клюбів Колюмбії. Отже в ранзі чемпіона „Мільйонерос" був прийнятий до найсильнішої дивізії Ґарден Стейт Ліґи. В звітовій зустрічі колюмбійці показали значну технічну заавансованість, їх поодинокі футболісти чудово володіють м'ячем і взагалі дружина виявила зіграність та майстерність в організації офензивної гри. І не зважаючи на ці свої „козирі", суперники нашої молодої дружини були змущені важко попрацювати для того, щоб не зійти із своєї площі переможеними. В першій половині „Січовики" пристосувалися до вищого рівня гри „Мільйонерос", в якій жодному із суперників не пощастило успішно закінчити можливості відкрити конто ґолів.

Щойно після відпочинку в 52-ій хвилині „Січовики" врешті вийшли вперед 1:0, що його з гарної акції Я. Твардовського-Т. Гофмана, здобув Рауш. Після цього ґоля господарі значно посилили свої офензивні акції, завдаючи обороні і воротареві „Ч. Січі" багато праці. Якщо б не порозуміння між оборонцями Сабрієм і Дворським, наша дружина могла привезти додому обидві точки. Саме цю обставину зручно використав досвідчений напасник суперників, який здобув вирівняння 1:1. Ще і після цього колюмбійці створили кілька критичних ситуацій під воротами Маріяна Хамуляка, але його вправні „інтервенції", оборонець Олесь Василак і поперечка воріт, зліквідували усі небезпеки. Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Хамуляк, В. Науменко, Сабрій, Борук, Я. Твардовський, Василак, Торій, Дворський, Гофман, Рауш, А. Журавель, Т. Науменко. Тренер Р. Саба.

Вдало завершила свій шкільний сезон тенісистка „Ч. Січі"

Як ми вже згадували раніше, Роксана Матківська, визначна тенісистка „Ч. Січі", кількакратна чемпіонка УСЦАК, дуже успішно виступала на протязі шкільного тенісового сезону і остаточно добилася до фіналу, в якому перемогла Гіллларі Деббс — 6:1, 6:0 і цим самим стала стейтовою чемпіонкою на 1989 рік. Перед цим стейтовим фіналом, до якого дійшли середні школи Миллбирн і Ред Бенк Кетолік, 1-го листопада ц.р. Роксана перемогла Сару Бартлет з Гедонфілд 6:2, 6:3 за чемпіонат публічних середніх шкіл Ню Джерзі. Про обидві перемоги Роксани в американській пресі появилися обширні рецензії. Це вже другий рік підряд школа Миллбирн здобула стейтовий дружиновий чемпіонат.

Роксана Матківська.

Жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" відбула черговий турнір

В суботу, 4-го листопада ц.р., в Лівінґстоні, Н.Дж. відбувся другий з черги відбиванковий турнір жіночих дружин. В розгривках цього турніру взяла участь жіноча дружина „Ч. Січі", яка згідно з вислідами зайняла четверте місце із десяти. В своїй підгрупі „Ч. Січ" перемогла „Сентрал Парк" В.К. Ню Йорк 15:4, 15:6, Персипені В.К. — 15:10, 15:5 і програла з Лівінґстон В.К. — 11:15, 12:15 і Лонґ Айленд В.К. — 11:15, 8:15.

Склад дружини „Ч. Січі": С. Моравська-Галій, С. Лопатовська, С. Дівис, М. Орел-Вітман, Д. Маркус, А. Као, Р. Фольмер, Н. Моравська, К. Дверна. Провідник і тренер П. Галій.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

В середу, 18-го жовтня ц.р., пройшла чергова рунда змагань за чаші Европи. Як відомо, в цьому році за ці чаші грають теж два футбольні клюби з України. Київське „Динамо" зустріло у себе дома клюб „Банік" з міста Острава, ЧССР. При участі 52,000 глядачів українські футболісти здобули перемогу 3:0. Ґолі для Києва стрілили Михайличенко, Безсонів і Литовченко.

Дніпропетровське „Дніпро" в грі за чашу клюбів Европи, що здобули чаші в своїх країнах (українські футболісти — власники чаші Совєтського Союзу) теж у себе вдома при участі 27,000 глядачів перемогло клюб „Тироль" з Інсбруку, Австрія, вислідом 2:0. Ґолі для „Дніпра" стрілили: Юдін і Сон. Відплатні змагання між цими суперниками пройдуть, відповідно в Остраві й Інсбруку.

Москва „Спартак" чемпіон Вищої Ліґи СССР

В днях 23-го і 27-го жовтня ц.р. відбулися зустрічі за чемпіонат вищої ліґи Совєтського Союзу. Московський „Спартак", що очолював табелю на протязі майже цілого сезону, остаточно здобув чемпіонат. Це сталося завдяки перемозі 23-го жовтня, що її осягнув „Спартак" в Москві при участі 62,000 глядачів, велика кількість українців жителів Москви. Як виглядає з рецензії в київській „Спортивній газеті" з 26-го жовтня ц.р. київським футболістам бракувало „мотивації". У випадку їх перемоги ще деякі надії на чемпіонат могли мати футболісти „Дніпра", отже, як відмічує автор, в київських футболістів не було „амбіції" до перемоги, яку так дуже прагнули українські любителі футболу. Остаточно Київ закінчив на третьому місці, тобто здобув бронзові нагороди. Дніпропетровське „Дніпро" в Ленінграді перемогло місцевий „Зеніт" 2:1 і в останній грі ремісувало з московським „Торпедо" 2:2, завдяки чому здобуло друге місце і срібні нагороди. У вищій лізі імперії залишаються усіх п'ять футбольних клюбів з України, випадають два з Росії: московський „Льокомотив" і ленінградський „Зеніт".

(от)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ВОЙТОВИЧ, член УНС Відд. 165-го ім. Тараса Шевченка в Толідо, Огайо, померла 29-го вересня 1989 року на 68-му році життя. Нар. 1921 року в селі Сеула в Східній Україні. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку мужа Михайла, три дочки — Ірину Черняєвську, Анну Брендон з мужем Кевин, Мері Енн Осиць з мужем Тамом, п'ять внуків: Михайла, Йосифа, Джейні, Ґрега і Надю. Похорон відбувся 3-го жовтня 1989 року на цвинтарі Мт. Кармел в Толідо, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Пелехата, секр.

ФРАНК СИМОН, член УНС Відд. 108-го ім. Св. Духа в Лейквуд, Огайо, помер 3-го червня 1989 року на 72-му році життя. Нар. 1916 року в Лейквуд, Огайо. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку дружину Елінор. Похорон відбувся 7-го червня 1989 року на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Ковал, секр.

ПЕТРО ДУМИЧ, член УНС Відд. 22-го Т-ва „Добра Воля" в Чикаго, Ілл., помер 6-го жовтня 1989 року на 67-му році життя. Народився в Чикаго, Ілл. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Леону, синів Вілліяма і Доналда з дружинами, шестеро внуків, брата Ґеррі, племінників і племінниць. Похорон відбувся 10-го жовтня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Дес Плейнс, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Гелен Б. Олек, секр.

ЕМІЛЬ ДУЩИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 387-го Т-ва „Любов" у Віллімантик, Конн. помер 7-го вересня 1989 року на 67-му році життя. Нар. 11-го серпня 1922 року в селі Тамановичі, Мостиска, Україна. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Лорейн, дочку Емілію і дальшу родину вУкраїні. Похорон відбувся 12-го вересня 1989 року на цвинтарі св. Йосифа у Віндгам, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Ірена Олійник, секр.

РОМАН КОРДУБА, член УНС Відд. 146-го ім. Івана Франка у Воррен, Миш., помер 19-го вересня 1989 року на 82-му році життя. Нар. 1907 року в Бережанах, Україна. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Ангелину, дочку Оксану Кордубу-Качинську, пасербицю Ірину Кіналь з мужем Любомиром і дітьми Олегом, Романом і Павлом, та дальшу родину в Америці й Україні. Похорон відбувся 22-го вересня 1989 року на цвинтарі Оливна Гора в Дітройті, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. Корб'як, секр.

РАБЕЦЬ ПЕТРО, член УНС Відд. 234-го Т-ва „Запорозька Січ" в Елизабет, Н.Дж., помер 8-го серпня 1989 року на 64-му році життя. Нар. 1925 року в Елизабет, Н.Дж. Членом УНС став 1945 року. Залишив у смутку дружину Вероніку і пасербицю Марію. Похорон відбувся на цвинтарі Розгілл в Линден, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Хитра, секр.

ПАРАНЯ ГУЦАЙЛЮК, член УНС Відд. 151-го ім. Св. Марії в Аллентавні, Па., померла 9-го жовтня 1989 року на 91-му році життя. Нар. 1898 року в Україні. Членом УНС стала 1921 року. Залишила у смутку сестру Юстину Ольгу, двоє внуків і 3-ох правнуків. Дочка Ольга Суберрак померла в квітні. Похорон відбувся 13-го жовтня 1989 року на укр. православнім цвинтарі Св. Марії у Вайтголл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Строт, секр.

МИРОСЛАВ ПІТУЛА, член УНС Відд. 220-го ім. свв. Петра і Павла в Чикаго, Ілл., помер 6-го жовтня 1989 року на 54-му році життя. Нар. 1935 року в Чикаго, Ілл. ЗСА. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, доньок — Марію Брейді з мужем Чарлсом і внуками Сонею й Михайлом; Христину Амберт з мужем Данилом і внучкою Николь; сина Мирона з дружиною Айлин і внуками Михайлом і Миросею, та сина Василя; сестру Анну Сімбровську з мужем Василем і родиною; тещу Катерину Перун, шваґерку Галину Ноґа з родиною; шваґрів Володимира Ключника з родиною, Ярослава Перуна з родиною в Америці і шваґрів Андрія Перуна та Михайла Процинина з родиною в Україні. Похорон відбувся 9-го жовтня 1989 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 3-го ГРУДНЯ 1989 р.

Дітройт, Миш. Місячні збори 183-го Відд. ім. Івана Мазепи, о год. 1:30 по пол. в приміщенні Ukrainian Michigan League, 6690 Michigan Ave., Дітройт, Миш. На порядку нарад звіти урядовців за 1989 рік та вибір урядовців Відділу на 1990 рік. — Катерина Е. Назарк, секр.